

Halina Mošinskienė

"RAŠYTA ŽODI – NEI KIRVIU NEIŠKIRSI"

taip aš patvirtinčiau kuklų straipsnio užvadinimą "Popieriniai ginklai". Pirmasis raštas jau gilioje senovėje atsiradęs ant akmens ar molio lentelių, dar prieš mūsų gyvenamą erą kalba mums apie praeitį Asirijos ir Babilonijos, Egipto kultūrą, Qunirano surasti vienuolių raštai atskleidžia praeities didžiasias paslaptis – žmonijos civilizacijos, progreso ir nuosmūgio laikotarpius. O ir mūmyse skaitomas Senasis Testamentas, Pranašų – Dievo įkvėptų vizionierių, Salomono ir Dovydo psalmės kaip išliko? – Skaitome, lyg rodos, dabar XX amžiuje rašytus, kodėl? – O visas Evangelijas? O tą nuostabių legendų ir giesmių gausa kovose kai vyko Kryžiaus Karai, bet prieš tai mus siekia Romos Imperijos, saulėtos Graikijos karių ir filosofų pilni gilaus mąstymo veikalai: Cesario, Petronio, Senecos, Aristotelio, Sokrato, Platono mintys... iš kur?

Ne iš lūpų j lūpas, bet raštu – jų kalba surašyti.

Lietuviuose raštas labai vėlai atsirado. Sunkiai jis sklido, kai visa Didžioji Lietuvos Kunigaikštija susirašinėjo gudų arba lotynų kalba, o liaudis susižinodavo savitarpėje žodžiu. Tik daug vėliau susidomėta padavimų, pasakų ir dainų poetiniais elementais.

Nesklaidysiu čia Lietuviško žodžio raštijos pradmenų. Tam reikia atskiros studijos. Bet, mes išeivijoje pražiopsojome ir ypač Brazilijoje neradome reikalo paminėti 1883 m. pasirodžiusios "Aušros" – pirmojo laikraščio lietuviškai lietuviams skirto. Tai buvo tikras pirmas lietuviškas žodis **visai tautai** – tik 100 metų atgal.

Mūsų kalba tik lietuviams artima. Mūsų raštas, mūsų visa literatūra ir poezija tik dar labai jauna. Bet gyva – seniausios išsilikusios kalbos **Žodis**. Jį gali išlaikyti tik pati susipratusi tauta, kuri nebėga nuo jo, neskuba jį pamiršti, bet jį puoselėja savo jėgomis šeimose, remdami spausdintą žodį, knygas, enciklopedijas, žodynus... **mokyklas**, kur duodama galimybės išmokyti ne vien skaityti, bet ir rašyti, savo mintis dėstyti, taip, kaip kalbėtum su savo močiute neišmokusia niekad portugališkai skaityti. – Be spausdinto žodžio – tauta miršta. Ir kuo laikomės mes – Brazilijos Lietuviai?

Vieninteliu savaitraščiu "Mūsų Lietuva". Ji atvira visiems, tik rašykite, kaip

JOHN G. MAKASKAS – Amerikos lietuvis iš Baltimorės miesto atsiuntė didelę auką Brazilijos Lietuvių Imigrantų Paminklo statybai paremti.

mokate, pasakokite – o turėsite daug ką pasakoti. Jei kiekvienas gyvenančių nuo 1926 m. Brazilijoje, bent vieną savo gyvenimo epizodą papasakotų – susidarytų gražūs keli tomai "Lietuvių Brazilijoje istorijos". Tik rašykite, taip kaip dar mokate, prisimenate, kad ir portugalų kalba – lietuvis Lietuvai. Tai brangus turtas tautai išblaškytai po plautį pasaulį – ir remkite lietuvišką žodį kaip spaudoje taip ir savo šeimose. Anot kalbininko Jono Jablonskio: "Didi garbė svetima kalba kalbėti, bet didi gėda savosios nemokėti".

"Kaip mokame – taip šokame". "Kai ašen šneku suprasi ir bendrą šnektą surasim"... "O kad žinotutei, broliuk, kaip gera su kūma, iš kermošiaus grįžti po viena gūnia..." "Tai ir žodelį pratarus smagu, lyg dangun skrandam abu..."

Jei norite, spřskite patys.

DIDELĖ AUKA LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO STATYBAI

Su dideliu maionumu turime pranešti mūsų kolonijai, kad Muziejaus ir Arkvyvo Komisija gavo didelę auką iš Amerikos lietuvių patrioto John G. Makausko, kuris atsiunė \$ 1.000 (vieną tūkstantį) dolerių paminklo statybai paremti. Šie doleriai iškeisti pagal dabartinį paralelinį kursą į Cr\$. 11.200.000 kruzeirų.

Su šia parama paminklo pastatymas ir užbaigimas yra praktiškai užtikrintas. Komisija pasitikėjo lietuviams ir yra patenkinta bei dėkinga visiems aukotojams, tačiau Komisija turi specialiai paminėti ir pabrėžti šio Amerikos lietuvių klyny pasielgimą, kuris, nepažindamas Brazilijos ir vietinės lietuvių kolonijos, nepažindamas Komisijos narių ir tikrai paskaidamas (nukelta į 4-tą psi.

SPAUDOS MĖNUO
SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVĄ"

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 60.000

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 120.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr\$. 5.000

Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP. 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 1.500

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr\$. 5.000

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 66

Religijų reikalų tarybos įgaliotiniui Petriui ANILIONIUI

Kun. Juozapo RAZMANTO
Žalpių klebono, kelmės raj.,

Pasiaiškinimas

1984 m. spalio 30 d. Pakražančio apylinkės pirmininkas parodė man Religijų reikalų įgaliotinio P. ANILONIO vardu rašytą įspėjimo raštą, kad aš neturiu teisės laikyti pamaldas ir patarnauti tikintiesiems Viduklės bažnyčioje. Toks Religijų reikalų kulto įgaliotinio raštas yra priešingas TSRS Konstitucijai, Helsinkio nuostatams, ir Tarptautinėms teisėms bei įstatymams, kuriuos pasirašė Tarybų Sąjungos Vyriausybė.

Vyskupas, paskyręs mane į ZALPIUS, įpareigojo pagelbėti aptarnauti Viduklės parapijos tikinčiuosius, kada tik jie mane prašys. Buvo pasiūlyta man gyventi Viduklėje ir būti Žalpių klebonu, nes Žalpių Bažnyčia priklausantis gyvenamas namas - kelbonija bedievių atimta ir kunigai turi gyventi supuvusioje, avarinėje lūšnoje, kurios nei taisyti, nei remontuoti najmanoma.

Beveik pusė ŽALPIŲ parapijos yra Raseinių ribose, rubežiuojasi su Viduklės parapija ir nusitęsia arti pačios Viduklės. Žalpių parapijos tikintieji savo mirusiuosius laidoja Viduklės parapijos kapinėse, todėl aš privalau atlikti religines laidojimų apeigas ir atlaikyti pamaldas mirusių prisiminimo metinėse, trisdešimtą dieną nuo mirties dienos ir kitomis progomis Viduklės bažnyčioje, kada tik manęs prašo ir atvažiuoja parsivežti.

Ką man daryti - patarnauti ar atsisakyti patarnavimų tikintiesiems - nurodo Bažnyčios kanonai. Bausmes dėl galimų ar negalimų patarnavimų skiria vyskupas, o ne vykdomieji komitetai. Jei visa tai nepatinka RRT įgaliotiniui, prašau savo pažiūras derinti su vyskupijos vyskupu.

1984 m. lapkričio mėnesio 5 d. Kelmės rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja LAPINSKIENĖ, išsikvietusi mane į Kelmę, parodė man iš Raseinių rajono gautą antrą įspėjimą, tokio pat turinio kaip ir pirmas.

Pradžioje pavaduotoja barė mane, kad po pirmo įspėjimo vėl dalyvavau spalio mėn. 26 dienos pamaldose už kun. SVARINSKĄ Viduklės bažnyčioje, nors tuo metu dar nebuvo gavęs jokio įspėjimo, pirmą įspėjimą man parodė spalio mėnesio 30 d. Ir matęs įspėjimus, netikiu, kad jie būtų rašyti RRT įgaliotinio, nes pirmasis be jokio anspaudo, o antrame įspėjime išsireiškia: "Liaupsniai nusikaltėlį A. SVARINSKĄ..." Taip gali išsireikšti tik eilinis žmogus, nepažindamas kunigų, tuo labiau uolaus kunigo Alfonso SVARINSKO, o ne aukštas pareigūnas. Be to nė vieno įspėjimo rašto man nedavė nei pasiimti, nei nusirašyti turinio.

Religijų kulto įgaliotinis turėtų būti tarpininku tarp šiandieninės ateistinės valdžios ir mūsų, beveik visos liaudies ir jos kunigų, objektyviai nušviesti saujelei ateistų kunigų darbe, o ne vykdyti neapykantą pasižymėjusių saujelės ateistų interesus.

Taip, kun. A. SVARINSKAS "prasikaltėlis" bedieviams. Tikintiesiems kun. A. SVARINSKAS yra vienas iš uoliausių kunigų, vienas iš dvasingiausių, atliekančių ne kulto tarno, o katalikų kunigo, pareigas, realius daiktus ir įvykius iškeldamas į tiesos matą... Už tai jis kankinamas, tačiau kankinių kančios ir kraujas stiprina šventą tikėjimą.

Nacių laikais, kunigai gelbėjo, slėpė žydus, rusų belaisvius, išpirkinėjo jaunimą iš Reicho armijos... Šiandien kovojama už kiekvieną moralinę tiesą.

Kadangi abu įspėjimo raštai siūsti ne man asmeniškai, o Raseinių rajono Kelmės rajonui ir man jie neatiduoti - duoda progos abejoti, ar jie rašyti RRT įgaliotinio ar tos pagiežiškos saujelės ateistų. Įspėjimuose esu baramas, kad prasikaltau, nesilaikydamas Religijų susivienijimo nuostatų 19 straipsnio. Religijų susivienijimų nuostatai yra priešingi Tarybų Sąjungos Konstitucijai, Helsinkio nutarimas, Tarptautinei Telšių Deklaracijai ir Bažnyčios kanonams. Tai ne įstatymai, o pagalys, duotas bedieviams pulti tikinčiuosius, niekinti šventoves, laužyti kryžius... Prieš juos pasirašė Vyskupai ir 520 kunigų. Jei pasirašiusieji jų laikytųsi, būtų veidmainiais.

Kelmės rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja LAPINSKIENĖ patarė man susiderinti su Raseinių rajonu, gauti leidimą religiniams patarnavimams, tačiau leidimus parapijoje pagal Bažnyčios kanonus duoda parapijos klebonas, o ne vykdomieji komitetai. Dar nebuvo girdėta, kad vykdomieji komitetai ką nors leistų, tai yra linkėtų gero Bažnyčiai. Priešingai, jie tik draudžia, kiršina kunigus, skirstydami juos į lojalius ir ekstremistus, siunčia šnipus į bažnyčias ekti, kokie kunigai atlieka religines apeigas, kokius pamokslus sako, kas iš vaikų ir jaunimo dalyvauja pamaldose, patarnauja šv. Mišioms.

Taip, ateistams viskas galima. Nereikia jiems leidimų įžeidinėti tikinčiųjų religinius jausmus, niekinti šventoves, laužyti kryžius bei koplytstulpius, niekinti senkapius, sunaikinti juose esančius architektūrinius paminklus (kaip Panų kalne ir kt.) Bedieviškai propagandai galima gadinti, klaidinti tikinčiųjų vaikus bei jaunimą, o tikintiesiems nieko negalima. Negalima mokyti vaikus tikėjimo tiesų, negalima vaikams lankytis bažnyčiose, aktyviai dalyvauti pamaldose, patarnauti šv. Mišioms, negalima dalyvauti giedojimo bei procesijose. Už tai vaikai persekiojami, baudžiami, baigus vidurinę mokyklą, neprileidžiami prie egzaminų... Net laidojant mirusius, ateistai mokytojai, padėjęs vainikus, vaikus išvaiko iš bažnyčios.

Tikintiesiems kliudoma lankyti šventas vietas. Šiluvą, Žemaičių Kalvariją, Kryžių kalną... Iš vairuotojų atimamos teisės už tai, kad jie nuveža tikinčiuosius į minėtas šventoves bei jose vykstančius atlidus.

Man atrodo, kad bedieviams per daug leidžiama, net mokyti vyskopus, kokios jų pareigos bei teisės, nurodinėti kunigams, kada už ką, kaip ir kur melstis - atlikinėti religines apeigas.

Viso to akivaizdoje, kai Tarybų Sąjungos Konstitucija, Helsinkio nutarimai, tarptautiniai susitarimai ir visi Tarybų Sąjungos įstatymai užtikrina pilną tikėjimo ir religinių apeigų atlikimo laisvę aš, kad ir būdamas vyresniojo amžiaus, atlikdamas religines apeigas, padėdamas kaimynams aptarnauti tikinčiuosius, jiems asmeniškai prašant, nors ir ne savo parapijos bažnyčioje, nesu prasikaltęs tikintiesiems nei bažnyčios kanonams, ypač kai Lietuvoje jau daugiau kaip 160 bažnyčių yra be kunigų, kad daugeliui jaunuolių, norintiems būti kunigais, pastojamas kelias Kunigų seminarijon. Todeš nesu užsitarnavęs tokių griežtų įspėjimų su gaudinimais taikyti griežtesnes priemones, tik ne parašyta, kokios tos priemonės bus - kaip kun. A. SVARINSKUI, ar kaip kun. PAPELIUŠKAI.

Jei esu kuo prasikaltęs dėl kunigo darbo, liturginių apeigų, krikščioniškos moralės (net mylėti priešus, melstis ir nekeikti už persekiojimus), maldomis remti kalinius ir klystančius prašau įspėti mane per tiesioginį Vyskupą, o ne per rajonų vykdomuosius komitetus"

Keliose vietose pataisyta kalba (red.past.)

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIOES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

LIETUVIAI PASAULYJE

MOKSLEIVIŲ GRUPĖ IŠ VAKARŲ PUNSKO APYLINKĖSE

Vasario 16 gimnazijos mokiniai iš V. Vokietijos buvo nuvykę pas Punsko lietuvius

1985 m. liepos 12-24 d.d. šešiolikos asmenų grupė, kurią sudarė Vasario 16 gimnazijos mokiniai iš Australijos, Argentinos, Kanados, JAV-bių ir Vokietijos bei pora vyresniųjų, vadovaujama mokyto. Br. Lipšienės, lankė Punsko lietuvius. Kelionė truko pusantros paros ir tiek pat atgal. Hannoverio įsėdome į sovietinį traukinį, einantį į Leningradą. Juo važiavo ir keletas lietuvių į Vilnių.

Įkyri kontrolė

Vos tik pervaziavus vad. Demokratinės Vokietijos respublikos sieną, padvelkė socialistinis kvapas. Socializmo turime pakankamai ir Vakaruose, bet jis čia visiškai kitoks negu Rytuose. Mokiniai įdėmiai stebėjo spygliuotomis vielomis aptvertas ir sargybų bokštais apstatytas sienas. Nuo V. Vokietijos sienos iki Varšuvos apie 10 kartų reikėjo rodyti ne tik bilietus, bet ir pasus, turimus pinigus. Kažkodėl net ir vidurnaktį, vos tik ėmus snausti, į miegamąjį vagoną įsibrovę kontrolieriai milicijos ir geležinkelininkų bei muitininkų uniformomis net keletą kartų uždeginėjo visas šviesas ir reikalavo rodyti dokumentus. Į kišenes ir lagaminus nosies nekišo, matyt, tokie skurdūs jie atrodė. Reikėjo išsikeisti moksleiviams po 16 DM, o suaugusiems po 36 DM už Lenkijoje gyvenimą dieną. Už 1 DM mokėjo tik po 51 zlotą, t.y. 4 kartus mažiau, negu mokama laisvoje rinkoje. Punske gyventi ir maitintis priėmė vietos lietuviai, kurių nuoširdumas nepaprastas.

Punsko šventovė

Dienomis jaunimas darė išvykas į kaimus, o vakarais ruošė laužus prie ežero, šoko ir dainavo. Didelį įspūdį paliko sekmadienio pamaldos gražioje gotikos stiliaus Punsko bažnyčioje. Statyta daugiau kaip prieš šimtą metų, o atrodo tokia nauja. Didįjį altorių puošia šv. Kazimieras ir šv. Juozapas, o šonuose, lyg kokioje katedroje, dar 4 altoriai. Viename jų — Aušros Vartų Dievo Motinos paveikslas, papuoštas gintaro karoliais. Trys nešami altorėliai, apkabinėti lietuviškais juostomis. Sienos išgražintos lietuviškais raštais. Šventoriuje iš abiejų pusių mediniai liet. liaudies stiliaus kryžiai. Prieš bažnyčią didelė aikštė, aptverta akmenine tvora. Ją puošia Rūpintojėlis, iškaltas storame medyje. Iš aukšto bažnyčios bokšto atsiveria puikiai vaizdai su kalvotomis apylinkėmis, ežerais ir gražiomis ūkininkų sodybomis. Čia labai retai už-

tiksi kolchozą ar sovchozą — daugiausia privatūs ūkininkai.

Pamaldos

Grižkime prie pamaldų. Abu sekmadienius Punsko bažnyčia, talpinanti apie 300 žmonių, buvo perpildyta. Jaudinančiai skambėjo visos bažnyčios giedamos lietuviškos giesmės. Tai buvo ankstyvosios Mišios. Yra dar ir antros lietuviškos Mišios vidurdienį, į kurias, sako, susirenka mažiau žmonių. Lenkams šv. Mišios laikomos 10 v. Jos, sako, lankomos gan skystai. Pirmąjį sekmadienį šv. Mišias aukojo ir pamokslą apie teisingumą pasakė, gerokai apibardamas parapijiečius už svetimo turto negerbimą, klebonas kun. Dzermeika, o antrąjį sekmadienį — Wroclavo lietuvių kunigas kan. Jurkevičius, net 750 km atkeliavęs į Punksą. Jo pamokslas buvo labai patrijotiškas, Pirmiausia pasveikino svečius iš Vokietijos ir jaunavedžius. Ragino visus laikytis savo tautybės, gėdindamas tuos, kurie išvykę į miestą nutausta. Tai nuostolis ne tik mažai mūsų tautai, bet ir jiems patiems, nes nuvertina savo asmenį. Baigė pamokslą himno žodžiais — "Tegul tavo vaikai eina vien takais dorybės, tegul dirba tavo naudai ir žmonių gėrybei".

Vestuvėse

Tą sekmadienį svečias sutuokė jauną porą — Anelę Pečiulytę iš Kampuočių kaimo, esančio už 5 km nuo Punsko, ir Punsko kepykios vedėją Valdą Krakauską. Be piršlio su svočia dalyvavo 16 pamergių ir pabrolių, tarp jų ir viena pora svečių iš Vokietijos. Visi pabroliai buvo persijuosę plačiomis tautinėmis juostomis, o pamergės apsirengusios tautiniais drabužiais. Iš Punsko į Kampuočius vestuvininkai važiavo 7-mis karietomis, traukiamomis gražių žirgų.

Į vestuves susirinko per pusantro šimto žmonių. Buvo pakviesti ir visi svečiai iš Vokietijos, nesgi jaunoji prieš metus lankėsi ir keletą savaičių gyveno Hiutfelfelde, tad visiems pažįstama. Visą naktį skambėjo liet. dainos. Buvo skaniai valgoma, geriama ir smagiai šokama. Vestuvės vyko pagal mūsų liaudies papročius: su vestuvininkų sutikimu, atsipirkimais, piršlio oracijomis, kėrimu ir t.t.

Pavakariais jaunieji su palyda ir dalimi svečių išvyko į naujai pastatytus jaunojo namus Punske. Važiavo vėl karietomis, apjuostomis ažuolo lapų vainikais. Pakeičiui buvo pastatytos užtvartos. Pravažiavima turėjo išsipirkti. Jaunojo namuose

IEŠKOMA

moteris arba šeima ligonei prižiūrėti. Duodamas butas. Skambinti Brunai — tel. 265-0498.

vestuvininkai vėl buvo sutikti su ceremonijomis. Ir čia vaišės vyko visą naktį ir rytojaus dieną.

Laidotuvės

Ir Punske žmonės ne tik tuokiasi, gimsta, bet ir miršta. Neišdildomą įspūdį paliko liepos 18 rytą lietuvių ūkininko laidotuvės, vyresnius svečius nukėlusius į nepriklausomos Lietuvos kaimą. Prieš karstą buvo nešamas kryžius ir juodos vėliavos. 15 porų vaikučių ir paauglių nešė vainikus. Užpakaly karsto vilkstinė žmonių giedojo liūdnas laidotuvių giesmes. Po fėdulingų pamaldų bažnyčioje karstas buvo nuneštas į už puskilometro esančias kapines. Lietuviški įrašai daugumoje paminklų liudija, kad čia ilsis šio krašto šeiminkai. Įrašai originalūs, jausmingi: "Skambės varpai, liūdės namai, o tu negrįši amžinai". Arba: "Lai maldas tau šnara balti kapų beržai". "Tegul rasa gaivina amžinybės vietą" ir t.t.

Muziejus ir mokykla

Neužmirštini kultūriniai susitikimai. Punsko lietuvių muziejaus kūrėjas ir vedėjas etnologas Juozas Vaina aprodė savo sutelktą turtą, tvarkingai išdėstytą gero patalpose. Norima įkurti į vadinaimą oro muziejų, kur būtų perkelti būdingieji apylinkės ūkininkų trobediai, būtiniai įrengimai ir darbo įrankiai.

Tą patį priešpiečių susipažinta su Punsko gimnazijos, pavadintos Antano Sniečkaus vardu (sako, kad taip reikėjo), bei pradžios mokyklos patalpose, kuriose vasaros atostogų metu stovyklavo lenkų vaikų grupė, ir su gausia bei gražiai sutvarkyta gimnazijos skaitykla bei biblioteka. Čia į akis krito daug sovietinės literatūros ir maža Vakarų pasaulio išleistų lietuviškų knygų. Lentynose nesimatė bostoniškos Lietuvių enciklopedijos, nors vilniškės enciklopedijos puikavosi net dvigubi tomatai. Gimnazija turi du autobusiukus keleiviams ir sunkvežimį prekėms.

Kultūros namai

Liepos 17 d. Lenkijos lietuvių visuomeninės draugijos kultūros namuose svečius iš Vokietijos maloniai sutiko tos draugijos pirmininkas Romas Vit-

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

kauskas. Jis papasakojo apie Punsko ir jo apylinkių praeitį, paaikškino lietuvių veiklos palyginti neblogas sąlygas. Namus su administracijos kambariais ir nemaža sale negausiems renginiams, posėdžiams bei meninėms repeticijoms duoda vietos valdžia (Vitkauskas yra ir Punsko viršaitis), apmoka tų namų išlaikymą, vedėją ir porą instruktorių. Namai turi ir keleivinį autobusuką, kuriuo J. Vaina liepos 20 pavėžino į Šurpilių piliakalnį. Prie piliakalnio privažiuoti negalima, tad keletą kilometrų į kalną teko pėstute žygiuoti. Pereita Šešupės ištaka-šaltinis. Vaizdai nepaprasti — aplinkui padavimais apipinti ežerai. Piliakalnio kasinėjimus vykdo archeologas prof. Jerzy (pasakė ir lietuviškai savo vardą — Jurgis) Okulič-Kazarin iš Varšuvos pasakojo, kad užtinka radinių net iš II š. pr. Kristų. Turįs ryšių su archeologais lietuviais ir mokąs šiek tiek lietuviškai. Grįžtant teko pasimaudyti Eglės ežere, kuris, pasakojama, pavasarį paraustas. Tai nuo Eglės brolių nužudyto Žilvino kraujo...

Koncertas gimnazijoje

Tos pačios dienos vakare buvome pakviesti į Punsko lietuvių gimnazijos ansamblio "Ulbuonélés" koncertą tos gimnazijos salėje. Pusę programos atliko ir mūsų menininkai. Dainius Kesminas skambino pianinu, Erina Seidlerytė deklavo eilėraščius, Aldona Reklaitytė grojo smuiku, o Kęstutis Ivinskis, prisitardamas gitara, rečitavo balades. Labai gražiai pasirodė 9-ių mergaičių ulbuonėlių chorelis. Jis dainavo senoviškas (Sodauto, Rūtėlė ir kt.) arba naujas estradines bei patriotines lietuvių dainas. Darniai joms pritarė arba ir atskirai grojo skudučiai, akordeonas, gitara ir būgnas. Salė buvo pilnutėlė klausytojų. Po koncerto jaunimas linksminosi ir šoko Kultūros namuose.

Parduotuvės

Miestuose ir miesteliuose daug privačių krautuvėlių. Jose žmonės noriau perka, negu valstybinėse, nes gauna geresnės kokybės prekes, nors tenka kiek brangiau mokėti. Gyventojų aprūpinimas pakankamas, nors dar yra kortelės mėšai bei jos gaminiamis (valgyklose kortelių nereikia) ir cukrui bei saldainiams. Jaučiamas kai kurių prekių trūkumas, todėl nenaujiena eilės prie krautuvėlių. Uždarbiai, palyginti su kainomis, menki, gyvenimas nelengvas. Labai taupomas benzinas. Lengvųjų automobilių savininkai gauna tik po 45 litrus per mėnesį.

Punske visose įstaigose ir krautuvėse kalbama lietuviškai, nesgi čia lietuvių nuošimtis didesnis negu Vilniuje. Tai gražiosios Dzūkijos tąsa. Lietuvos siena tik 2 km. Buvome nuvažiavę ir prie Ga-

DIDELĖ AUKA LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO STATYBAI

JOHN G. MAKASKAS Baltimores uoste prie praeito šimtmečio būrinių laivo

tes laikraštyje apie mūsų darbą, nusprendė atsiųsti šią didelę 1.000 dolerių sumą.

Tai yra antra didelės sumos auka dėl paminklo statybos. Jau buvo pranešta "Mūsų Lietuvos" 34-tame numeryje rugpiūčio mėn. 29 dieną, kad vienas Brazilijos lietuvis paaikėjo Cr\$.5.000.000 kruzeirų, aukotojo pavardė nebuvo paskelbta.

Du lietuviai patrijotai reikšmingai prisidėjo su stambiomis pinigų sumomis prie paminklo projekto įvykdymo — vienas gimęs Brazilijoje, antras gimęs Šiaurės Amerikoje. Abudu susidomėjo

ladusio ežero, kuriuo eina dabartinė Lietuvos-Lenkijos siena. Lenkijos pusėje jokių sienos žymių nei sargybinių nebuvo. Aplankėme ir garsiąją Seinų baziliką.

Keičiamieji pagamino daug gražių nuotraukų. Jos buvo parodytos mūsų gimnazijos mokinių vakare rugsėjo 21. Po skaidrių rodymo įspūdžiui sustiprinti žiūrovai pavaišinti iš Punsko atgabentų raguočiu (Baumkuchen). Jų net keletas puikavosi ant vestuvinio stalo Kampučiuose. (Vokietijos LB valdybos informacijos 1985 m. 7-8 nr.)

ir tinkamai įvertino mūsų paminklo svarbumą ir reikalingumą. Abudu tikrai spaudoje paskaite ir paanalizavę, suprato, kad reikalinga didelė suma paminklui pastatyti, atsiuntė šias dideles aukas, kurios labai palengvino mūsų darbą ir galutinai užtikrina paminklo pastatymą.

Jums Komisijos ir visų São Paulo lietuvių vardu labai ačiū už kilnų pavyzdį ir pasitikėjimą mūsų darbu.

Mūsų tautietis John G. Makauskas paskaite apie paminklo statybos planus Amerikos lietuvių spaudoje ir š.m. sausio mėnesyje atsiuntė laišką, neturėdamas nei mūsų adreso. Laimingu būdu laiškas pasiekė Komisijos rankas. Savo laiške J.G. Makauskas prašė daugiau žinių ir pagyrė Komisijos pasiryžimą pastatyti istorinį paminklą Brazilijoje, pasižadėdamas mums padėti. Jo laiškas buvo talpintas "Mūsų Lietuvos" 12-tame numeryje kovo mėnesio 28 dieną.

John Makauskas gyvena Baltimore mieste, Amerikoje, yra pensininkas, dalyvavo paskutiniame kare Amerikos armijoje Italijos fronte. Yra kilęs iš Suvalkijos, kur jo tėvai turėjo vandens malūną prie Dusios ežero. Prieš karą kurį laiką gyveno Argentinoje ir Urugvajuje. Jisai domisi visais lietuvių tautos reikalais, dalyvauja aktyviai ir remia visus lietuviškus darbus. Mes pakvietėm mūsų rėmėją atvažiuoti į São Paulo paminklo atidarymo progą, kuri turi įvykti ateinančio gruodžio mėnesio viduryje. Gavome pasižadėjimą, ir tikimės greitai sutikti šį mūsų rėmėją Brazilijoje, kada asmeniškai galėsime pareikšti mūsų padėką ir supažindinti su São Paulo lietuvių kolonija.

Jonas Valavičius

ARGENTINA

NAUJA ALOS VALDYBA

Nuo rugsėjo mėnesio Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos (ALOS) Taryboje yra nauja valdyba, kurią sudaro: pirmininkas — Arch. Arturas Kaminskas, vicepirmininkas — Antanas Mikučionis, sekretorius — kun. Aug. Steigvilas, išdinininkas — Adomas Burba.

Valdybos nariai yra draugijų atstovai, kurie yra paskirti atstovauti ALOS Taryboje 1985/86 metų bėgyje.

Visi Argentinos lietuvių svarbesni įvykiai yra aptariami ir patvirtinami ALOS Tarybos, kuri svarsto lietuvių kultūros, politikos ir švietimo reikalus.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

FONE:

COMPRAS

- VENDAS -

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

PRAKALBA PASAKYTA PER LIETUVIŲ SAJUNGOS 54 METŲ IŠTEIGIMO PAMINĖJIMĄ

Sveikinu visus Lietuvių Sąjungos narius ir svečius, atvykusius į mūsų būstinę paminėti ir kartu atšvęsti mūsų organizacijos 54 metų sukaktuves.

Sąjunga buvo įkurta 1931 metais lapkričio mėnesio 3 dieną. 54 metai – pusė šimtmečio ir dar keturi – yra didelis laiko tarpas.

Tada mūsų kraštas, mūsų Tėvynė Lietuva buvo laisva ir nepriklausoma valstybė. Lietuvos valdžia turėjo Brazilijoje savo atstovybę – Embaxada – o São Pauloje Lietuvos konsulatą.

Nepriklausomos Lietuvos valdžia rūpinosi Lietuvių imigrantų reikalais visame pasaulyje ir jos iniciatyva buvo įkurta Lietuvių Sąjunga Brazilijoje, kurios tikslas organizuoti ir administruoti Lietuviškas mokyklas lietuvių imigrantų vaikams Brazilijoje.

Reikia priminti, kad tais laikais trūko mokyklų pačių brazilų vaikams. Tokiu būdu Nepriklausomos Lietuvos valdžia padėjo pastiprinti ir pagerinti šveitimo darbą Brazilijoje; buvo suorganizuotos ir įkurtos 5 mokyklos, kurios buvo išlaikomos Lietuvos valdžios.

Lietuvių Sąjunga atliko svarbų ir gerą darbą švietimo ir lietuviybės išlaikymui tarp São Paulo lietuvių. Daugelis esančių šioje šalyje turėjo galimybę išmokti lietuvių kalbą Sąjungos mokyklose.

Paskutinis Pasaulinis Karas turėjo tragiškas pasekas lietuvių tautai; šimtai tūkstančių mūsų brolių žuvo kovose prieš sovietus, buvo ištremti į koncentracijos lagerius Sibire ir ten žuvo. Mūsų tauta šiandien turėtų turėti 6 milijonus lietuvių, o šiandien mūsų skaičius tėvynėje nepasiekia 3 milijonų. Mūsų tėvynė prarado laisvę ir nepriklausomybę ir šiandien visi gerai žino, kad lietuvis imigrantas užsienyje neturi, negauna jokios paramos ir jokios pagalbos iš savo tėvynės. Mūsų okupantai žino, kad užsienio lietuviai imigrantai, gyvendami laisvuose kraštuose, kovoja dėl Lietuvos laisvės ir todėl jie labai džiaugiasi lietuvių nutautėjimu. Todėl jie daleidžia tik savo tikslui paskirtą propagandą, ir galite būti tikri, kad dabartinė taip vadinama Lietuvos Tarybų valdžia niekad neatsiųs lietuvių

mokytojo ir lietuviškos knygos tam, kad galėtume išlaikyti lietuviybę emigracijoje.

Taip pat, Brazilijoje pasaulinis karas turėjo blogas pasekmes lietuviybės atžvilgiu. Brazilų valdžia uždraudė lietuvių kalbos mokymą ir suvaržė Lietuvių Sąjungos darbą. Dauguma mokytojų turėjo ieškoti kitų darbų. Be paramos iš Lietuvos, finansinė padėtis pablogėjo ir iš 5 mokyklų paliko tik trys.

Lietuvių Sąjunga pergyveno visą eilę organizacinių ir administratyvinių krizių, narių skaičius visą laiką mažėjo ir net buvo pranašaujama Sąjungos likvidacija ir uždarymas. Vienu laiku buvo likę Sąjungoje tik 18 narių.

Galime pasidžiaugti, kad tie laikai jau galutinai praėjo, daug čia esančių narių prisidėjo savo darbu, pasišventimu ir lietuvišku patriotiškumu, kad šita situacija būtų pakeista į naują ir gerą kryptį.

Po 5-to Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso, kuris įvyko São Pauloje 1964 metais, tuometinis Sąjungos pirmininkas Jonas Jodelis savo iniciatyva pakeitė Sąjungos statutą ir tuo palengvino išrinkti naują valdybą, kuri kongreso entuziazmo paskatinta pamatė, kad yra reikalinga perorganizuoti veikimą, turto administraciją ir sustiprinti pačią organizaciją.

Visi kartu pergyvenome šį ilgą ir gana komplikotą laiko tarpą. Šis darbas užsitęsė per keletą valdybų kadencijų. Rezultatus vizi žinome. Visos problemos buvo sutvarkytos – Lietuvių Sąjunga šiandien veikia, dalyvauja lietuviškame darbe, remia ir aktyviai prisideda prie lietuvių kolonijos parengimų. Traukia į savo eiles naujus narius ir ypač jaunimą. Šiandien turime 205 narius ir šitame skaičiuje nestosime.

Dabartinė valdyba parengė naujus organizacijos statutą, kurie bus paduoti visuotino susirinkimo patvirtinimui ateinančio sausio mėnesyje per visuotiną narių susirinkimą.

Šių statutų pirmas paragrafas nustato Lietuvių Sąjungos veikimo tikslą:

Išlaikyti, remti ir plėsti tarp lietuvių ir lietuvių kilmės brazilų tūkstantmetės lietuvių tautos kalbą, tradicijas, kultūrą ir papročius. Dirbti mūsų tautos labui ir bendradarbiauti su visomis lietuviškomis organizacijomis Brazilijoje ir kituose kraštuose,

Naujieji statutai atspindi šios valdybos nusistatymą išlaikyti stiprią lietuvišką organizaciją ateinančioms mūsų kolonijos kartoms, kad lietuviška veikla ir kova už mūsų tėvynės laisvę ir nepriklausomybę niekad neužgęstų lietuvių širdyse Brazilijos padangėje.

Šiandieną švęsdami Sąjungos 54 metų įkūrimo sukaktuves mes linkime, kad mūsų Sąjunga stipri ir lietuviška pasiektų ir atšvęstų savo 75 ir 100 metų jubiliejus ir tvirtai išsilaikytų kaip lietuvių ir lietuviybės švyturys Brazilijoje.

Jonas Valavičius

ZVELGIANT Į 1987 METUS

Kadgi praregėtume. (Mk 10, 46 – 52)

Nakties tamsumą išsklaido tekanti saulė. Žmonijos dvasinio gyvenimo naktis truko ilgus amžius. Kartų kartos laukė Išgelbėtojo – Mesijo. Jo atėjimas žmonijos istorijoje buvo tarsi skaudri aušra. Jo mokslas, evangelija nušvietė suvargusio žmogaus gyvenimą kaip saulė. Jis sujungė žemę su dangumi – sutaukino vaikus su Tėvu. Nugalėta nuodėmė – sunaikinta amžinoji žmogaus mirtis. Kristaus mirties kaina atverti vartai į laimingą amžinybę. Atpirkėjo meilė padarė visa, kad mūsų "džiaugsmui nieko netrūktų".

Kuo mes atsakome Jėzui į Jo Aušą, į Jo beribę meilę žmogui?

Pasaulio dvasia priešinga Kristaus Evangelijai, Jo mokslo dvasiai. Pasaulis siūlo turtus, prabangą, garbę, išaukštintų troškimą, laisvą gyvenimą, netikėjimą.

Kristus savo gyvenimu moko neturto, kuklumo, nusižeminimo, susivaldymo, Dievo ir artimo meilės.

Žmogaus siela trokšta gėrio, kūnas geidžia pasaulio vilionių. Poeto žodžiais tariant, "ir kūno silpnybė, ir žemės puikybė... kas kartą vis traukia žemyn".

Šiandienė žmonija atsidūrė ant savęs sunaikinimo bedugnės, nes žmogaus protą užvaldė materija, dvasią sukaustė besaikis laikinųjų vertybių troškimas, daugelis pasiduoda galybės geismui.

Per mūsų galvas ir širdis taip pat rieda išdidumo, savanaudiškumo, patogumų bei malonumų ieškojimo pagundų bangos, aptemdančios mūsų akis, kad nebepastebėtume dvasinių vertybių. Laikas, kaip tam neregiumi, mums sušukti: "Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk šandienio pasaulio, padaryk, kad praregėtų Nemuno krašto sūnūs ir dukterys, einantys nuodėmių keliais".

- 1) Evangelijos saulė ir nuodėmių tamsa.
- 2) Ar nuolat kreipiu akis į saulę?

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

MŪSŲ ŽINIOS

DR. ŠAULIO PAGERBTUVĖS

6 lapkričio augščiausiam São Paulo dangoraižy, Edificio Italia, Terraço Italia restorane buvo permažai vietos — ir svečiai buvo nukeldinti į kitą, "ekzekutivinį" restoraną. Bet ir ten paruoštų vietų buvo permažai — ir kelneriai dar turėjo tempti stalus ir kėdes iš kitur.

Ten vyko São Paulo (miesto ir valstijos) Istorijos akademikų suvažiavimo pietūs, su veiklos pranešimais, pristatymais, informacijom, pagerbimais. Buvo akademikų ir iš gan tolimų provincijos vietovių. Akademijos pirmininkui, prof. Tito Livio Ferreira, negaluoju, rašytojas ir akademijos sekretorius, mūsų Henrique Lošinskas Alves, ne tik pirmininkavo, bet ir pravedė visus pranešimus bei pagerbimus.

Šia proga buvo norima pagerbti ir dr. Vytautą Šaulį, neseniai įsitraukusį į lietuvių kolonijos gyvenimą ir veiklą. Todėl, be jau minėto dr. Šaulio su žmona p. Mara, pagerbimo pietuose iš lietuvių dalyvavo jo brolis dr. Antanas Šaulys, BLB-nės valdybos p-kas p. Jonas Tatarūnas su p. Vera, p. Halina Mošinskienė ir kun. Pr. Gavėnas. Prie lietuvių dar prisidėjo estė dailininkė Mia Liblik su vyru (buvo pasižadėjęs dalyvauti ir estas dailininkas Robert Zirk, su žmona, tačiau gripas neleidė). Juodu abudu dalyvavo Kazimieriniam meno konkurse.

Pirmininkaujančiam pristačius dr. Vytautą Šaulį ir jo ryžtą gyvai prisidėti prie lietuvių palaikymo Brazilijos lietuvių tarpe, viešai jį pasveikino p. Jonas Tatarūnas, o kun. Pr. Gavėnas buvo iškviestas jį apdovanoti jubiliejiniu šv. Kazimiero medaliu. Tokiu pačiu medaliu

AŲA

MARIJAI BUTRIMAVIČIENEI

staigiai mirus

gilią užuojautą reiškiamo vyrui Stasiui, sūnums Jonui, Vladui, Pijui su šeima ir dukrai Aldonai bei kitoms giminėms.

Kazimieras ir Veronika Bacevičiai

buvo pagerbta ir Vaikų bei Jaunimo Literatūros akademijos garbės pirmininkė, da. Lia Campos Ferreira, dalyvavusi taip pat Kazimieriniam meno konkurse.

Džiaugiamės ne tik viešu ir augštu mūsų tautiečio, dr. Vytauto Šaulio, pagerbimu, bet ir faktu, kad tokiu būdu Lietuvos ir lietuvių vardas sklinda vis plačiau — ir net augstose Brazilijos inteligentų sferose. (Juk ten buvo ir São Paulo Kultūros Sekretariato atstovas, vienas kitas "vereador", kultūrininkų iš kitų miestų). Nevienas reišė susižavėjimą šv. Kazimieru, prašė daugiau informacijų apie lietuvių kalbą, klausinėjo apie dabartinę tikrą padėtį Lietuvoje. Viena rašytoja net pasižadėjo "būtinai" parašyti brazilų "vaikams ir jaunimui" studiją apie Lietuvą.

3000 DOLERIŲ UŽ MOKSLO VEIKALĄ

JAV LB Kultūros taryba 1985 metų Lietuvių Bendruomenės Literatūros premiją skirs už 1983-1984-1985 metais išleistus lituanistinės tematikos humanitarinio turinio mokslo veikalus arba eseistinių straipsnių rinkinius.

1. Premijos siekti gali ir nespausdinti veikalai, rankraščiai, — nesvarbu kada parašyti.

2. Premijai bus priimami ne tik lietuvių, bet ir anglų kalba parašyti veikalai.

3. Paskutinė data veikalams įteikti — 1985 gruodžio 31.

4. Pageidautina, kad rankraščiniai veikalai būtų parašyti mašinėje. Tačiau bus priimami ir lengvai išskaitomi ranka rašyti veikalai.

5. Kiekvieno rankraščio pakanka atsiųsti po vieną nuorašą, bet kiekvieno spausdinto veikalui siunčiama po penkias knygas. Jas, jei norės, pasiliks vertinimo komisijos nariai. Visi rankraščiai bus grąžinami jų autoriams.

6. Apie gautas siuntas bus pranešta siunčėjams. Už paštuose užkliuvusias ar dingusias siuntas Kultūros taryba neatsako. Jų ieškojimuirūpinasi patys siuntėjai.

7. Prie kiekvieno veikalui pridodamas lydraštis su autoriaus pavarde, adresu ir telefono numeriu.

8. Premijos siekti gali viso pasaulio lietuvių išėivijos kūrėjai.

Šios premijos siekiančius veikalus siųsti vertinimo komisijos pirmininko adresu:

Dr. Augustinas Idzelis,
17916 Hillgrove Road,
Cleveland, Ohio 44119.

JAV LB Kultūros Taryba

LAJOTA— Viktoro ir Maros ŠIAULIŲ ūkis. Čia spalio 20 dieną įvyko "Confraternização Lituana. Nuotraukoje matomi šventės dalyviai mišų metu. Nuotr. Alf. Kublicko

LAPKRIČIO 23-ČIOJI

Ši data, tai viena iš verčiausių būti paminėta. Juk tai oficiali Lietuvos Kariuomenės įsteigimo data.

Pirmojo karo audrai besibaigiant, Lietuvos tautos veidai nušvito, nes visi pajuto, kad iš šio kraujo ir ašarų sūkurio gali gimti laisvė.

Atsitiko tartum stebuklas: po šimto su viršum metų vergijos, 1918 m. Vasario 16 Lietuvos Taryba paskelbė pasauliui atstatanti nepriklausomą, demokratinę Lietuvos Valstybę, su sostine Vilniuje.

Paskelbtą politinę nepriklausomybę reikėjo tačiau tuojaus ginti nuo amžinų priešų: rusų bolševikų, lenkų ir vokiečių armijos likučių. Tarp Vasario 16 ir lapkričio 23 d. 1918 m. už Tėvynės išaušusią laisvę kovojo tik kariai savanoriai. Nepriklausomybės paskelbimas uždegė visus jaunas širdis: jie padėjo į šalį arklą, knygą ir mokyklos suolus, su džiaugsmu ašaromis, stojo į savanorių būrius; ir vos truputį kariškai apmokinti, bet ginkluoti begaliniu pasiryžimu, pradėjo nelygią kovą su Tėvynės priešais, iki lapkričio 23 d., kuomet oficialiai buvo paskelbta kariuomenės kūrimosi pradžia.

Pradėta formuoti pirmieji karių pulkai. Tas dar labiau paskatino mūsų jaunąją kartą stoti į gynėjų eiles ir savo krūtinėmis atremti besiveržiančius priešus. Visų, savanorių ir naujai atvykstančių į formuojamus reguliarios kariuomenės pulkus, aukščiausias tikslas buvo – Tėvynės meilė, jos Nepriklausomybė, nesigailinti nei savo gyvybės. Tų pirmųjų savanorių ir karių kaulais buvo nuklota Tėvynės žemė, bet tapo iškovota Lietuvos Nepriklausomybė.

Bet, štai, antrasis karas. Ir, po trumpo laisvės periodo, Tėvynė vėl prarado savo laisvę, patekdama į raudonąją vergiją. Ir vėl jaunoji karta stojo ginti jos nepriklausomybę. Ir vėl lietuvių patriotų – partizanų kaulais dar labiau nuklota Tėvynės žemė.

Visi tie karžygiai: savanoriai kūrėjai, kariai ir partizanai ir žuvusieji Sibiro tundrose, ir visi kovotojai išblaškyti po visą pasaulį, verti mūsų padėkos, verti mūsų nuoširdaus prisiminimo.

ATÉ QUE ENFIM!!!

SENSACIONAL

BAILE

DO GRUPO Nemunas Ansamblis

CONVIDAMOS TODOS À PARTICIPAREM DO BAILE QUE SERÁ
REALIZADO NO DIA 23/11 AS 21:57 HS. NA SAJUNGA, RUA
RUA LITUANIA, 67 – MOOCA

Contamos com a presença de todos vocês.

INFORMAÇÕES e CONVITES TEL. 914-7769 – SILVIA
ou COM QUALQUER INTEGRANTE DO GRUPO NEMUNAS

Lapkričio mėnuo yra kaip tik skirtas mirusiems prisiminti.

Per Vėlinės prisiminėm ypatingai savo šeimos mirusius – o taip pat meldėmės, su visa Bažnyčia, už visus mirusiuosius.

Gi dabar, šią lapkričio 24 dieną, esame kviečiami šv. Kazimiero parapijoje bendrom pamaldom prisiminti visus mūsų kolonijos mirusius, viešai paminėdami ypač daugiau pasidarbavusius mūsų tautiečius.

Prisimindamas Nepriklausomybės kovų savanorius, ypač gyvenusius ir dirbusius čia, Brazilijoje, kviečiu susirinkti pasimelsti už visus, kovojusius už Lietuvos laisvę.

Kapit. Juozas Čiuvinškas
Savanoris – kūrėjas

SKAITYTOJAI RAŠO

IŠKELIAVUSIŲJŲ PRISIMINIMAS

Skaitau Halinos Mošinskienės VĒLINIŲ SUSIMĀSTYMUI. "Kiek brangių vardų liko šeimose neatžymėtų, nepagerbtų – motinų, tėvų, brolių, seserų? ... Ar prisiminsime čia bent tuos, kurie mummyse buvo lyg saulėti spinduliai, bendraujant diena diena? "... Šiandieną laisvame krašte, mes turime laisvai teisę pagerbti savo didvyrius vyrus ir moteris lietuvius..."

Skaitau ir, kaip eilinis skaitytojas, mažtau: Vėlinių dieną stengiamės visi, vie-

naip ar kitaip, prisiminti ypač šeimos mirusius: aplankydami kapus, dalyvaudami Mišiose už mirusius, gal net specialiai surašydami jų vardus. Bažnyčia, kaip geroji Motina, įsako kunigams tą dieną laikyti vienerias Mišias už visus mirusius, o antras – atskira Šv. Tėvo intencija, kurias Popiežius paskui skiria ypač už karuose žuvusius, kurių gal niekas nei neprisimena.

Ir man kyla mintis: Mes, kaip atskira kolonija su savo organizacijom ir veikėjais, ar negalėtum net organizuotai prisiminti ypač tuos, kurie mums, mūsų organizacijoms, mūsų kolonijai daugiau pasišventė, daugiau darbavosi, daugiau nusipelnė? Tad ir siūlyčiau:

– Suroškim bendras Mišias, kuriose kiekviena organizacija pristatytų Viešpačiui ir tautiečių atsiminimui tos organizacijos kūrėjus, daugiau nusipelnusius asmenis, primintinus tos organizacijos narius. Taigi parapijos, bendruomenė, sąjunga, vyrų bei moterų organizacijos, jaunimas... visi turi ypač ypatingai priminti mūsų mirusių.

– Kadangi neturim lietuviškų kapinių ir lietuvių palaikai išsklaidyti po visas S. Paulo kapines, tokios bendros Mišios galėtų būti šv. Kazimiero parapijoje;

– lapkričio (novembro) paskutinį sekmadienį, 24 dieną, 16 val. šv. Kazimiero parapijos salėje.

Kun. Pr. Gavėnas

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS –
FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO

1. Kazimierinių Metų Ruošos komitetas	Cr. 1.000.000
2. N.N. Poeto Venancijaus Ališo atminčiai	Cr. 5.000.000
3. Šv. Kazimiero p-ja T. Jono Bružiko, SJ, atminčiai	Cr. 1.000.000
4. Kun. Dr. J. Prunskis MŪSŲ LIETUVAI	Cr. 2.240.000
5. Jadvyga Grigienė (USA) Marytės Bumblienės atminčiai	Cr. 57.000

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS
Į RAŠYDAMI JUOS Į KK FONDA

Chopperia Alexchopp

CHOPP – PIZZA – FRIOS
MÚSICA AO VIVO

RESERVADO PARA FESTAS

Rua Solon, 1062 - Tel.223-2333 - Bom Retiro

MŪSŲ ŽINIOS

SESELĖ LUCIJA ASTRAMIKAITĖ

Mūsų Lietuvos skaitytoja, gyvenusi ir dirbusi Marilijoj, dabar yra perkelta į Echopera, SP. Sesele Lucija dirba ligoninių administracijoje. Duodama žinią apie naują paskyrimą seselei pasiuntė Cr. 260.000 auką mūsų savaitraščiui. Širdingai dėkojame seselei Lucijai už paramą ir linkime geros sveikatos bei Dievo palaimos ir sėkmės naujame darbe.

PUC DĖŠTYTOJŲ SUSIRINKIMAS

PUC lietuvių kalbos ir kultūros kurso dėstytojai, p. Halina Mošinskienė, Alfonsas D. Petrėitis, Janina ir Henrikas Valavičius, susirinko pereitą antradienį, p. Veros ir Juno Tatarūnų namuose. Susirinkimo tikslas – aptarti šių metų kurso užbaigą. Taip pat nutarta tęsti kursą ateinančiais metais ir tam stengtis pritraukti daugiau studentų. BLB-nės iniciatyva, buvo nutarta suruošti pietus, kuriuose dalyvautų mūsų visuomenė ir per kuriuos būtų įteikti PUC pažymėjimai studentams, kurie baigia kursą šį semestrą ir pagerbti PUC dėstytojus.

Buvo nagrinėjama ateinančiais metais V. Zelinos šeštadieninės mokyklos įsteigimo reikalai.

JT

SVEIKINIMAI IŠ FATIMOS

Buęs Regional da Moóca administratorius ir dabartinis IMOBS direktorius, dr. Benjamim Sequeira Barreira, rašo iš Portugalijos: "Estamos em Fatima e não esqueceremos de S. Paulo e dos amigos de S. Casimiro. Aquele abraço, dos – Rosa e Benjamim".

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS MEČYS PALECKIS

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

Lapkričio 24 dieną, 16 val. šv. Kazimiero parapijos salėje:

BENDROS MIŠIOS

UŽ VISUS BRAZILIJOS LIETUVIŲ MIRUSIUOSIUS

Pasižmonėjimui – suneštinės vaisės

KVIEČIAMI VISI TAUTIEČIAI

DAR VIENI METAI

Praeitą šeštadienį gimtadienį atšventė SOFIJA MISIUKAITĖ. Jos namuose Bom Retire susirinko draugų iš Mokos, V. Prudentes, V. Zelinos ir iš S. Bernardo. Kun. Petras Rukšys atlaikė mišias už Sofijos šeimos mirusius. Sekė linksmos vaisės, sveikinimai ir dainos.

Sveikiname mielą sukaktuvininę ir linkime geros sveikatos bei daug laimės.

Sofija veda drabužių modeliavimo mokykla

ABC Koresp.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Lapkričio 6 dienos vakare staigiai mirė MARIJA BUTRIMAVIČIENĖ. Buvo pašarvota V. Zelinos šermeninėje ir palaidota V. Marianos kapinėse. Velionies nekrologas bus paskelbtas sekančiame ML numeryje.

7-tos dienos mišios – lapkričio 13 d. 20 val. V. Zelinos bažnyčioje, o 30-tos dienos mišios gruodžio 6 d. 20 val. toj pačioj bažnyčioj.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Albinas BUDREVIČIUS	Cr.60.000
Tekié GIRČIENĖ	Cr. 60.000
Lidia SAKAVIČIUS	Cr.100.000
Kun.Martynas GAIDYS	Cr. 60.000
Albinas TAUJANSKAS	Cr.120.000
Leonas KRIAUCIŪNAS	Cr. 60.000
Elena BUITVYDAITĖ	Cr. 60.000

AR ŽINOTE, KAD
M Ū S Ų L I E T U V A
PARDUODAMA
V. ZELINOS LAIKRASČIŲ KIOSKE,
AV. ZELINĄ, 831 ?

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

Lapkričio (Novembro) 17 dieną

MIŠIOS už gyvus ir mirusius spaudos darbuotojus

PIETŪS 12:30 val. Jaunimo Namuose

VILA ZELINOJ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME